

31. januar 2022

FM2022/129

Hermed fremsættes følgende beslutningsforslag i henhold til § 33 i Forretningsordenen for Inatsisartut:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at undersøge mulighederne for, at musikere gives mulighed for at indberette vederlag for musisk virksomhed som B-indkomst, eller at lade køberen af ydelsen indeholde A-skat af indkomsten. Undersøgelsen skal afdække, hvilke lovændringer mv. en sådan ordning vil kræve samt økonomiske og administrative konsekvenser heraf. Undersøgelsen skal omdeles til Inatsisartut senest til FM2023.

(Medlem af Inatsisartut Aqqalu C. Jerimiassen, Atassut)

Begrundelse:

I mange år har man diskuteret at forbedre musikernes vilkår. Man har diskuteret forskellige former for økonomisk støtte, og man har diskuteret hvordan musik gavner sjælen, kulturen og identiteten, som en gave til et stærkt folk. Det er fint, men her er vores bidrag til at gøre musikken til et stærkere erhverv, så flere musikere kan komme til at leve af det. Det handler om et skattesystem der tilgodeser begge grupper af musikere.

I princippet bør alle betale skat på lige fod. Nogle folk vil endda mene at nogle grupper i befolkningen ikke skal behandles anderledes end alle andre. Med vores nuværende skattelovgivning og den tilhørende bekendtgørelse står det beskrevet særligt at musikere skal betale A skat. Dvs. med den bekendtgørelse vi har i dag behandles musikere anderledes end andre erhvervsgrupper. Hvorfor vil vi så gerne have det ændret? Hvorfor er det et problem for musikere at de skal betale A skat?

Virkeligheden er mere kompleks end man lige tror. Vi har to forskellige grupper af musikere, der gerne vil spille og tjene penge. Den ene gruppe er den helt store gruppe af musikere der har daglig job og spiller i weekenderne én gang imellem. Langt de fleste i den gruppe vil gerne betale A Skat, dvs. modtage pengene efter skatten er trukket fra, og så skal de heller ikke bøvle med papirer og betale skat selv, og undgå skattesmæk hvis det ikke er lavet ordenligt.

Den anden gruppe er den gruppe selvstændige musikere som lever udelukkende af musik. Det er den lille gruppe som gerne vil registrere sig som selvstændige erhvervsdrivende. De køber en masse udstyr som de bruger når de spiller musik, ligesom en fisker ville købe garn, båd og motor til sit erhverv. Desværre har den gruppe musikere med den nuværende lovgivning og bekendtgørelse ikke lov til at lave en faktura når de har spillet, og selv sørge for at betale skat efter omkostninger løbende, som enhver anden selvstændig erhvervsdrivende. Det er den gruppe af musikere som vil have gavn af at betale B-skat.

Så vil nogen uden tvivl sige, jamen de kan jo allerede med den nuværende lovgivning. Altså trække deres omkostninger fra i skat. Ja, det kan de, ikke løbende, men én gang om året. Man kan jo spørge hvilken som

helst selvstændig erhvervsdrivende om de kunne leve med det. Svaret er selvfølgelig nej. Hvordan skulle det være anderledes med musikerne?

Derfor vil vi gerne have at lovgivningen tilgodeser begge grupper af musikere. Musikere der spiller musik i weekenderne og gerne vil betale A-skat, og så de professionelle musikere der gerne betale b-skat. Derfor vil vi gerne pålægge Naalakkersuisut om at udarbejde en undersøgelse for at afdække økonomiske, juridiske og praktiske muligheder eller ulemper ved at skulle give musikere mulighed for selv at kunne vælge at betale b-skat såfremt de har registreret sig som erhvervsdrivende.

Hvordan skal vi ændre på lovgivningen så flere musikere kan vælge at være selvstændige, og ikke ramme de øvrige og den store gruppe af musikere der gerne vil lade arrangøren sørge for beskatningen?

Kan vi give musikeren samme mulighed som vedkommende der f.eks. gør rent, eller fisker?

Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige:

Implementering af forslaget vil kræve udarbejdelse af en undersøgelse som skal omdeles til Inatsisartut. De administrative ressourcer, som vil skulle afsættes hertil, forventes, inkl. oversættelse, ikke at overstige et halvt årsværk svarende til 250.000 kr.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det private:

Ingen.

Økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne:

Ingen.